Monologen van de Dood

Onbezield

2011

In Uw droom

Ik schrijd de trap naar beneden
Tot in uw kamer, bezwangerd van droommist
Een tip van de sluier
Uw ziel ligt bloot

Ik achtervolg U
Er is geen ontkomen aan
Zoals U in mijn boek staat opgetekend
Komt de tijd gewis

Ik laat u wat spartelen
Speel een gruwelijk spel
O zo zoet zal mijn halen zijn
Ik hoor bij het leven...

Zoete aanraking

Heel de wereld
Zie de kanker,
Tering en pest
Honger en oorlog
Overbevolking en pre natale depressie
Rijken die rijker worden
Armen worden armer

Daar loop ik in
Naartoe, door en luister
Weeklang klinkt alom
Gehuicheld of niet

Ik schenk
Een zoete aanraking
Verlos
Is dat niet mooi, troostend?

Het spel dat wij spelen

Vanaf uw geboorte
Is reeds vastgelegd
De tijdspanne die u heeft

Ik speel met uw lot
En dat van anderen

Soms belieft het mij
Eerder op te eisen…
Soms wat later

Ontlopen kunt u mij niet
Beetnemen kunt u mij niet
Tja, wie bepaalt de regels…

Het spel dat wij spelen
U en ik
Eist een tol, zowel van mij als van u
…

Opgetekend

Wat een rijk bezit het is
Te weten de spanne van al het leven
Opgetekend hier in mijn Boek
Vanaf het begin
Tot nu
Ik ben een Croesus…

Soms raak ik aan, maar loop door
Gun nog wat
Als een kat speel ik met u de muis
Maar ik wil niet gruwelijk zijn
Zie mij als een metgezel

Zo intiem wij twee
U heeft geen weet van alle anderen
Ik wel…

Komt u?
Lees met mij mee in uw boek
Ziet u het einde, niets?
Dat is mijn laatste bezoek aan u
Dan bent u voor altijd bij mij,
Geen bezoeker
Maar een afgesloten hoofdstuk…

Doorwrochte krochten

Gedurende mijn bestaan
Treed ik en kruip ik
Onontdekte krochten wrocht ik door
Om tot u te geraken
U kunt zich niet verstoppen

Loop met mij door mijn wereld
Ik zal u laten zien
Uw voorland, voorgeborchte zo u wilt
Voor elkeen is het anders
Dante en Vergilius, mijn adepten,
Gingen dezelfde weg

De Duivel, mijn broer,
Heeft geen geduld,
Ik wel…
Kom, kijk nog wat mee
Daar de zielenpoel, gevuld
En daar mijn bibliotheek, voorzien…

Hoe vergaat het u?

Ik zou graag weer eens
Met u van gedachten wisselen
Een gesprek zoals wij voorheen
Vaak gehad hebben
Ik draag u met heel mijn hart en ziel
Een lang en gelukkig leven toe
Vertel mij, hoe vergaat het u?

Zal ik mijn wedervaren verhalen?
Ik ben moe weet u
Zeven miljard telt de teller reeds
Allen wachten ze op mij
Verwachten mildheid zonder pijn
Verlossing van dit ondermaanse

Maar laat ik u niet verder belasten
Vertel mij, hoe vergaat het u?

Schenk mij weer uw vertrouwen
Ik verlang naar een goed gesprek
Het verdrijft de tijd
En verleent u nog enige ogenblikken

Vertel mij maar alles…

Schimmenrijk

Al eons lang wandel ik
Over paden, door mensen niet betreden
Mijmer wat voor mij uit
Sla mijn boek open en bepaal
Aan u, lezer, die dit betreft:
Uw dagen zijn geteld
Maar ik ben, voor de juiste prijs,
Om te kopen…

De tijdsspanne van een mensenleven
Heb ik ingekort om de opbrengst
Te vergroten…

Mijn schimmen, hier om mij heen
Zijn bloeddorstig, soms temper ik
Maar elke nieuwe schim
Ondergaat eenzelfde lot
Tenzij u mij uw hart aanbiedt
Dan ben ik genegen te verlengen
Niet voor eeuwig!
Dat is immers uw vloek!

Verleiding

Mens, ik ben goed geluimd
Mijn lust tot zingen heeft vandaag de overhand
Ik zing van heldhaftige grote daden
Maar ook van kleine victories
Ik zing van verlangen en hoop
Ik verleid u, zoals de Lorelei
Zij hoog op de rots daar in de bocht,
Ik naast u, in u, met u…

Een betovering die moeilijk te breken is,
Een les geleerd van de Sirenen
Lang kunt u volhouden niet te luisteren
Maar eens bedekt u uw oren niet meer
En dan dansen wij samen
Op de melodie van de serenade!
We draaien rond en rond en rond
Steeds sneller en sneller en sneller
Tot we beiden happen naar leven…
U naar het uwe zoals ook ik…

Twee verlangenden, hoe loopt het af
Deze verleidelijke dodendans?
Ik ben vol vertrouwen en u?

Convenant

Wat ben ik verheugd!
Eindelijk heeft u uw tegenzin overwonnen
Uw angst, het taboe, de onwetendheid…
Ik heb mij aan u getoond
En u zag dat het goed was
Dat u in mij, in al mijn afgrijselijkheid
Een veilige haven kunt vinden

De zaken moeten wel goed geregeld worden
Vandaar het convenant…
U tekent voor het leven, ik voor de dood
Een overeenkomst om trots op te zijn!
Wij beiden verbinden ons aan elkaar
Wat ben ik verheugd!

U weet uw sterfdatum en ik…
Ik weet wanneer te oogsten
Een morbide hypotheek,
Maar zo staan de zaken nu eenmaal…

Als veldheer…

Het is begonnen op de vlakte van Zama
Daar had ik voor het eerst het gevoel
Een echte veldheer te zijn
Strijden met de levenden
En de doden, ja ook zij…

Zweet, bloed, tranen, ledematen
Alles vloog daar rijkelijk rond
Ik genoot, want bloed belooft
Niets is bedwelmender dan krijg
Ik zie u fronsen
Ja mens, ook dat is een zijde van mij
Ik geef toe, een zwakte
Maar ik heb haar nou eenmaal

Er waren velen en er zullen velen volgen,
Vlaktes waar ik uit kan rijden
Oogsten wat mij toebehoort
Gunt u mij die dwaasheid?

Voor het einde

Een fles Chateau Margeaux staat te ademen
De afdronk wordt er beter door
Twee comfortabele fauteuils naast het vuur
Ik getroost mij veel u te behagen
Kom, laten wij praten tot het einde

Vergane tijden passeren ons
Wij weten samen de eindigheid van het jaar
Wanneer de nieuwe maan zich wast
Breken er andere tijden aan, voor u
En ook voor mij…

Tot die tijd wil ik praten en ondergaan
Geen dwang dwingt u, o nee!
Deze tijd samen, hangt tussen de getijden in
Niemand kan die van ons afnemen
Voor het nieuwe daar is,
Hebben wij gesproken…

Minnezang

Ik koester tedere gevoelens voor u
Weet evenwel dat een amoureuze escapade
Onmogelijk zal zijn…
Ik word bijkans gek van begeerte
Naar u, uw geest, uw lichaamssappen,
Liefde, hartklop, uw zijn
U bezit dat waarop ik jaloers ben!

Mag ik u bezingen?
Het maakt mijn lust alleen maar groter
U geheel te bezitten, helemaal
Van mij, niemand anders!
U bent mijn zicht
U bent mijn hartklop
U bent mijn adem
U bent mijn liefde
U bent mijn geest
U bent mij alles!

Dat bezing ik in mijn lied
Aan u opgedragen!

Spreek mijn naam

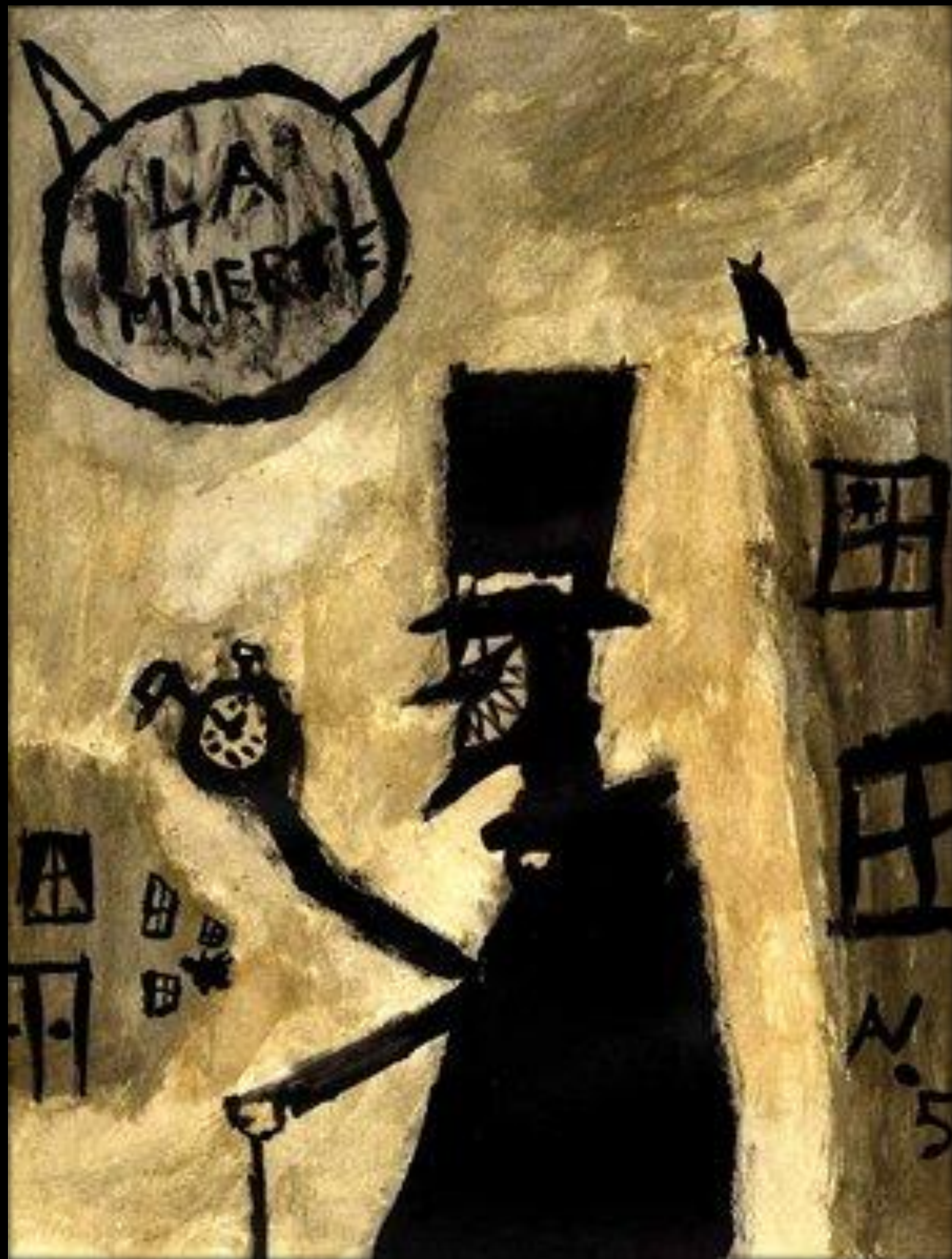
Hoeveel zielen op de aarde
Gepijnigd door leed
Wensen verlossing?

Het is toch heel simpel,
Spreek mijn naam,
Zeg mij wie ik ben
En ik sta u terzijde…

Mijn naam,
net zo verborgen als die van God
Sinds het begin der zielen
Een mysterie opgebouwd

U hebt ons verloren
Dat kost u,
terwijl het toch zo eenvoudig is…

Zoek mij in uzelf
Spreek mijn naam
En alles is goed!

¡LA MUERTE

De tweede hemel

Ik ga u een waarheid vertellen
Want ik vertrouw u
U bent de eerste mens
Aan wie ik dit bekend maak

De hemel heeft een tweede hemel…
God speelt ook met u een spel!

In de hemel is er in een uithoek
Een deur, omgeven door magie
Mocht u op uw tocht door het gewelf
Hier terecht komen, door Gods hand?
Staat u een opdracht te wachten…

Door het spreken van één woord
Een test, opent zich de deur
Wie werpt daar nog de eerste steen?
Is het wel een oord om te verblijven?
Laat mij u vertellen dat het daar leeg is
Omdat de eerste mens zonder zonde
Nog geboren moet worden…

Het zevende zegel

Niets is zo mysterieus als de Openbaringen
Zelfs Johannes wist niet te interpreteren
Wat God hem gegeven had…
Na zes openbrekingen volgt de mijne
Het zevende Zegel, gevreesd en gewild
Wanneer gebroken zal blijken
Dat ik u nooit misleid heb
En dat mijn aanraking altijd vergezeld gegaan is
Met liefde, zachtheid en rechtvaardigheid

Ik zal mij niet wreken op u
Om uw onwetendheid en angst
Nee, liefdevol bejegen ik u
U bent deel van mij en ik van u
Ik was geen Alpha maar wel een Omega
Een entiteit met recht op…

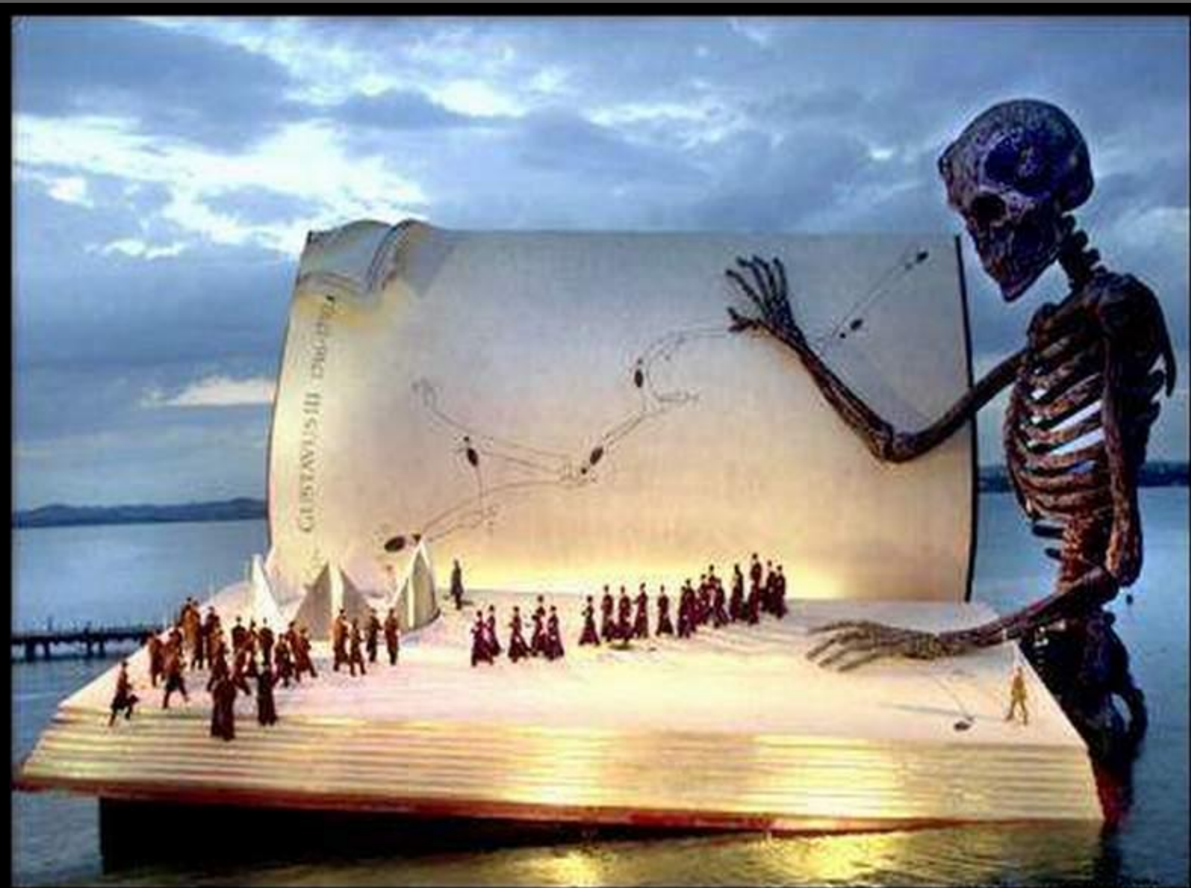
Kom, ik nodig u uit, breekt het zegel!
Aanschouw de gebeurtenissen!
Geef u over, het is niet meer in
Uw hand…

Te veel?

Ik vrees dat ik u verveel met mijn spreken
Is het te veel?
Nochtans had ik de indruk
Dat u een goede luisteraar was
Ik verzeker u, deze monologen van mij
Zijn mijn manier om u te bereiken
Aan te raken, deelgenoot te maken
Van uw angst voor het onbekende...
Niet om u te in slaap te sussen

U bent bij ons in goed gezelschap
Dicht bevolkt mijn rijk, maar allen,
Evenals ik, laten u aan uzelf
Ik hunker, maar dwing niet
Uiteindelijk komen allen tot mij
Ook u waarde luisteraar!

GUSTAVUS III
M. Kuzmanovic / Reuters

Op deze plaats in het jaar 2011 is gestopt met het optekenen van de Monologen…

2012

Onbezield
http://dedood.wordpress.com
onbezield@gmail.com